

PRAWDZIE (3) *av*

a *pochylone*, e *prawdopodobnie jasne* (tak -e *av*).

Sł *stp*, Cn *brak*, Linde XVI w.

1. *Rzeczywiście, naprawdę* (2) :

a. *W połączeniu z czasownikiem* (1) : hániebné rádości/ Iuż mnie prawdzie nádefzły/ pozbywfyz tefkności. Lecż bym iefzczé iftotniey/ wefela záżyłá/ Kiedyby przerzecżona fpráwá fię ftoczyłá. *PaxLiz* E3.

b. *W połączeniu z przymiotnikiem lub imiesłowem* (1) : Iednák iż mnie nieftawa ná vkłoneę infzá/ Mniemam że y tá [książeczka tj. *Komedyja o Lizydzie*] będzie wam nie poftednieyfzá. Gdyż iey władza z pomocy Bożey iefł fpráwioná/ Ták wćiefzney rofkofzy prawdzie nábwioná. *PaxLiz* A2v; [Záłość á prawdzie wielka mię trapi: że y mnie/ y kochánki twoie/ tu ná tym padole mizernym/ iáko sieroty zoftáwiałz. *BzowRóż* 92 (*Linde*)].

2. *Chociaż, wprowadzie* (1) :

Połączenia: »acz prawdzie« (1): [*Chrystus*] głupftwo ich [*rybitwów tj. swoich uczniów*] y nie vmiejętność wielką częfto ćierpiał: (áčż też prawdzie pod cżás oftro ftrofuiąc y łáiąc: ále wżdy więcey znoftząc y przegładáiąc) áby też y oni nápotym/ tákże fie z drugimi obchodźić vmieli *CzechRozm* 235v.

»prawdzie ... ale« (1): *CzechRozm* 235v cf »acz prawdzie«.

Synonimy: 1. *istotnie, iście, niewątpliwie, pewnie, rzeczywiście, własnie*; 2. *chociaż*, »w prawdzie«.

Cf **PRAWDZIWIĘ**